

BESLUT

DATUM: 2025-12-03
AVDELNING: Avdelningen för marknader och riskavdelningen
DIARIENUMMER: 2025-01239, 2025-01405
HANTERINGSKLASS: Ö P P E N

Investeringspolicy för guld- och valutareserven samt Finansiell riskpolicy

Riksbankens beslut

Riksbanken beslutar om Investeringspolicy för guld- och valutareserven och Finansiell riskpolicy enligt bilagor.

Skälen för beslutet

Bakgrund – reviderad strategisk allokering

Riksbanken beslutade den 19 februari 2025 om en ny ordning för beslut om strategisk allokering samt om en ny Investeringspolicy för guld- och valutareserven och ny Finansiell riskpolicy.

Processen för den strategiska allokeringen har setts över och uppdaterats i syfte att förenkla strukturen och öka överskådligheten. Översynen medför ändringar av Investeringspolicy för guld- och valutareserven och Finansiell riskpolicy. Uppdateringen av Investeringspolicy för guld- och valutareserven sker även mot bakgrund av Riksbankens nya Hållbarhetspolicy.

Följande ändringar görs.

Ändring av Investeringspolicy för guld- och valutareserven

Beredningen av den strategiska allokeringen i Investeringspolicy för guld- och valutareserven förtydligas och förenklas (avsnitt 4.4).

Generella regler för hållbarhet som gäller för beslut om strategisk allokering tas in i Investeringspolicy för guld- och valutareserven (avsnitt 4.6). Investeringspolicyen

kompletterar därmed beslut om strategisk allokering i denna del, om inte annat beslutas där.

Beslutspunkten om rebalansering om strategisk allokering behålls men förenklas. Generella regler om rebalansering flyttas till ett nytt avsnitt i investeringspolicyn (avsnitt 4.7), som därmed kompletterar beslut om strategisk allokering i denna del.

Därutöver görs vissa allmänna förtydliganden och redaktionella ändringar i investeringspolicyn.

Ändring av Finansiell riskpolicy

I Finansiell riskpolicy har limiter i avsnitt 5.2 reviderats i enlighet med den strategiska allokeringen. Avsnitt 2 om roller och ansvar har reviderats för att överensstämma med Investeringspolicyn för guld- och valutareserven. Därtill har mindre redaktionella ändringar införts.

Beslutet har fattats av direktionen (riksbankschefen Erik Thedéen, förste vice riksbankschefen Aino Bunge samt de vice riksbankscheferna Per Jansson och Anna Seim) efter föredragning av seniora rådgivaren Carl Mitchell och seniora finansiella riskanalytikern Mikael Perneman. I den slutliga handläggningen har den tillförordnade avdelningschefen för avdelningen för marknader Anders Gånge, avdelningschefen för riskavdelningen Lena Arfalk och chefsjuristen Annica Sandberg medverkat.

INVESTERINGSPOLICY FÖR GULD- OCH VALUTARESERVEN

BESLUTSDATUM: 2025-12-03
BESLUT AV: Direktionen
ANSVARIG AVDELNING: Avdelningen för marknader
FÖRVALTNINGSANSVARIG: Avdelningschefen för avdelningen för marknader
DIARIENUMMER: 2025-01239
HANTERINGSKLASS: Ö P P E N

Investeringspolicy för guld- och valutareserven

Innehåll och syfte

Den här policyn innehåller de principer som är styrande för förvaltningen av Riksbankens guld- och valutareserv. Policyn har följande syften.

1. Att fastställa hur Riksbanken ska förvalta guld- och valutareserven samt att göra det tydligt hur ansvaret för förvaltningen ska fördelas.
2. Att fastställa hur beslut om strategisk allokering för guld- och valutareserven ska beredas samt vissa generella principer för dessa beslut.

Policyn fastställer sådana riktlinjer för förvaltningen av guld- och valutareserven som direktionen ska besluta om enligt 9 kap. 2 § lagen (2022:1568) om Sveriges riksbank (riksbankslagen). Ytterligare riktlinjer för tillgångsförvaltningen finns i Riksbankens Finansiella riskpolicy.

Målgrupp

De medarbetare inom avdelningen för marknader som har direkt eller indirekt koppling till förvaltningen av guld- och valutareserven.

Innehållsförteckning

Investeringspolicy för guld- och valutareserven	1
Innehåll och syfte	1
Målgrupp	1
1 Inledning	3
1.1 Bakomliggande regelverk	3
1.2 Definitioner	3
2 Roller och ansvar	4
3 Grundläggande principer för förvaltningen av guld- och valutareserven	4
4 Förvaltning av guld- och valutareserven	5
4.1 Allmänt om förvaltningen	5
4.2 Guldreserven	5
4.3 Valutareserven	6
4.4 Strategisk allokering för guld- och valutareserven	6
4.5 Valutasäkring av guld- och valutareserven	8
4.6 Hållbarhet	8
4.7 Rebalansering	9
4.8 Uppföljning och rapportering	9
4.9 Överträdelser	10
5 Förbud mot monetär finansiering	10
6 Upplåning av utländsk valuta av Riksgälden	10
7 Efterlevnad	10
8 Ikraftträdande	11

1 Inledning

Av riksbankslagen framgår vilken verksamhet som Riksbanken får bedriva och vilka befogenheter som Riksbanken har. Riksbankslagen innehåller bland annat bestämmelser om Riksbankens tillgångsförvaltning. Enligt 9 kap. 1 § riksbankslagen ska Riksbanken förvalta sina tillgångar i syfte att kunna fullgöra sina uppgifter och befogenheter samt generera tillräcklig avkastning för att finansiera sin verksamhet. Tillgångarna ska förvaltas med låg risk och med beaktande av Riksbankens ställning som centralbank och syftet med tillgångsinnehavet. Vid förvaltningen ska särskild vikt fästas vid hur en hållbar utveckling kan främjas, utan att Riksbanken gör avkall på kraven i föregående meningar.

Enligt 9 kap. 2 § riksbankslagen ska direktionen besluta om riktlinjer för tillgångsförvaltningen. Dessa riktlinjer utformas inom de ramar som följer av 9 kap. 1 § riksbankslagen. Denna policy beskriver de riktlinjer som gäller i samband med förvaltning av Riksbankens guld- och valutareserv.

1.1 Bakomliggande regelverk

Följande lagar och regler styr Riksbankens investeringar i guld och valuta.

- Lagen (2022:1568) om Sveriges riksbank (riksbankslagen).
- Sveriges riksbanks arbetsordning.

1.2 Definitioner

I denna policy används följande definitioner.

Valutareserv: utländsk valuta och tillgångar i utländsk valuta som Riksbanken ska inneha enligt 10 kap. 1 § riksbankslagen.

Guldreserv: tillgångar i guld som Riksbanken har för att kunna fullgöra sina uppgifter och befogenheter.

Brutto totalavkastning: summan av ränteintäkter och marknadsvärdesförändringar, inklusive växelkurseffekter, på Riksbankens finansiella tillgångar, omräknat till svenska kronor.

Netto totalavkastning: brutto totalavkastning avräknat kostnaden för Riksbankens finansiella skulder, omräknat till svenska kronor.

2 Roller och ansvar

Direktionen beslutar om riktlinjer för Riksbankens tillgångsförvaltning och om den strategiska allokeringen för guld- och valutareserven.

Avdelningen för marknader ansvarar för att

- bereda direktionens principiella beslut beträffande förvaltningen av finansiella tillgångar och skulder som ingår i Riksbankens guld- och valutareserv, samt
- bereda och genomföra förvaltningen av finansiella tillgångar och skulder som ingår i Riksbankens guld- och valutareserv enligt direktionens policyer, regler och beslut.¹

Riskchefen ansvarar för en oberoende kontroll och rapportering av Riksbankens finansiella risker på sätt som anges närmare i Riksbankens Finansiella riskpolicy.

Ytterligare regler om roller och ansvar vid förvaltningen av guld- och valutareserven finns i Riksbankens Finansiella riskpolicy.

3 Grundläggande principer för förvaltningen av guld- och valutareserven

Grundläggande principer för förvaltningen av guld- och valutareserven är följande:

- Förvaltningen av Riksbankens finansiella tillgångar ska vara förenlig med 9 kap. 1 § riksbankslagen och bedrivs effektivt.
- Förvaltningen av guld- och valutareserven bidrar till Riksbankens självfinansiering då netto totalavkastningen är positiv.
- Transaktioner och affärsrelationer ska dokumenteras på det sätt och i den form som är praxis på respektive marknad. Ansvarsförhållandet mellan parterna ska vara rimligt avvägt sett till Riksbankens ställning som centralbank och dokumentationen ska bedömas fungera enligt svensk rätt.

För Riksbankens förvaltning av guld- och valutareserven gäller i övrigt bakomliggande regelverk, inklusive Riksbankens Finansiella riskpolicy.

¹ Se punkt 5.2.1 i Sveriges riksbanks arbetsordning.

4 Förvaltning av guld- och valutareserven

4.1 Allmänt om förvaltningen

Riksbankens guld- och valutareserv förvaltas med beaktande av Riksbankens beredskapsbehov. Beredskapsbehovet bedöms av avdelningen för finansiell stabilitet och avdelningen för penningpolitik i särskild ordning (se närmare avsnitt 4.3 nedan).

Ramarna för den operativa förvaltningen av guld- och valutareserven beslutas av direktionen i en strategisk allokering. Den strategiska allokeringen innefattar en avvägning mellan bland annat beredskap, avkastning, risk och hållbarhet. Avdelningen för marknader bereder och lämnar förslag på strategisk allokering till direktionen i enlighet med denna policy. Avdelningen för marknader får lämna olika förslag på avvägningar och sammansättningar som uppfyller beredskapsbehovet.

4.2 Guldreserven

Riksbanken innehar fysiskt guld som förvaras hos centralbankerna i Storbritannien (Bank of England), Kanada (Bank of Canada), USA (Federal Reserve Bank of New York) och Schweiz (Swiss National Bank) samt i Riksbankens egen depå i Sverige.

Enligt riksbankslagen kan guldreserven fylla en uppgift i samband med Riksbankens medverkan i de internationella betalningssystemen.² Guldreserven kan enligt riksbankslagen också användas för att betala och genomföra lånetransaktioner i vissa fall med andra centralbanker, Bank for International Settlements (BIS) och EU:s system för medelfristigt finansiellt stöd.³ Guldreserven kan även fylla en funktion som betalningsreserv.

Riksbanken kan låna ut guld i syfte att öka avkastningen på guldreserven (via så kallade gulddeposits).⁴ Hur förvaltningen av guldreserven ska bedrivas beslutas av direktionen i den strategiska allokeringen.

Förvaltningen av guldreserven får innefatta sådana tillgångar och finansiella instrument som anges i Bilaga till Investeringspolicy för guld- och valutareserven.

² Se 6 kap. 6 § riksbankslagen.

³ Se 10 kap. 6 och 7 §§ riksbankslagen.

⁴ Se 6 kap. 6 § riksbankslagen.

4.3 Valutareserven

Valutareserven ska vara sammansatt med beaktande av Riksbankens beredskapsbehov, det vill säga så att tillgångarna i valutareserven vid behov kan användas för att ge likviditetsstöd till bland annat banker verksamma i Sverige, intervensera på valutamarknaden samt fullgöra Sveriges åtagande i IMF:s internationella handelssystem för särskilda dragningsrätter (SDR).⁵

Riksbankens uppskattade beredskapsbehov av utländsk valuta är utgångspunkten för utformningen och förvaltningen av valutareserven. Det utgör grunden för bedömningen av valutareservens storlek samt för valet av valutor och tillgångar som ingår. Ur ett beredskapsperspektiv behöver dessa tillgångar vara tillräckligt likvida samt medföra en begränsad kreditrisk och marknadsrisk.⁶ Beredskapsbehovet bedöms av avdelningen för finansiell stabilitet och avdelningen för penningpolitik i särskild ordning.

Valutareserven ska uppfylla likviditetskraven som definieras i Riksbankens Finansiella riskpolicy.

Avdelningen för marknader får lämna olika förslag på avvägningar och sammansättningar som uppfyller beredskapsbehovet i förslaget på strategisk allokering.

Förvaltningen av valutareserven får innefatta sådana tillgångar och finansiella instrument som anges i Bilaga till Investeringspolicy för guld- och valutareserven.

4.4 Strategisk allokering för guld- och valutareserven

Direktionen beslutar varje år, eller när det behövs, om den strategiska allokeringen för guld- och valutareserven, det vill säga hur guld- och valutareserven ska vara sammansatt. I den strategiska allokeringen analyseras även Riksbankens långsiktiga behov av intjäning samt uppbyggnad av eget kapital. Beslutet om strategisk allokering avser dock bara sammansättningen av guld- och valutareserven.

Avdelningen för marknader ansvarar för att ta fram beslutsförslag till direktionen för strategisk allokering. Avdelningen för marknader ansvarar även för genomförande av förvaltningen av guld- och valutareserven enligt direktionens

⁵ Se prop. 2021/22:41 s. 156. Valutareserven kan även användas till vissa andra ändamål, se exempelvis 2 kap. 4 § fjärde punkten riksbankslagen. Sedan januari 2023 finansieras ny utlåning till IMF genom upplåning från Riksgälden. Åtagandet som gäller särskilda dragningsrätter (SDR), där Riksbanken enligt IMF-stadgarna kan åläggas att köpa SDR mot utländsk valuta, hanteras fortsatt genom att medel tas från valutareserven.

⁶ Detta gäller risken ur ett beredskapsperspektiv, där risken mäts i utländsk valuta eftersom värdet på valutareserven mätt i svenska kronor saknar betydelse i detta sammanhang.

beslut om den strategiska allokeringen, inbegripet att ta fram jämförelseindex (eng. *benchmark*) som speglar den strategiska allokeringen.

Förslaget till den strategiska allokeringen för guld- och valutareserven utgår från en analys i tre steg:

- I **steg ett** görs en avstämning av de huvud- respektive alternativscenarier för tillgångspriser som föreslås användas i processen. Baserat på huvudscenarierna presenteras en översiktsbild avseende den förväntade utvecklingen för Riksbankens totala balansräkning, intjäningsbehov samt uppbyggnad av eget kapital
- I **steg två** tas en initial valuta- och tillgångsfördelning fram för guld- och valutareserven. Denna fördelning beaktar bara beredskapsvalutor för att finna den sammansättning som förväntas ge bäst förutsättningar att nå önskad långsiktig intjäning, risk- och utveckling av eget kapital, givet de olika scenarierna från steg ett.
- I **steg tre** görs en optimering av tillgångsfördelningen för guld- och valutareserven med fokus på avkastning givet önskad risknivå med utgångspunkt från analysen i steg två. Detta innefattar analys av portföljer innehållande fler valutor och tillgångsslag med utgångspunkt i marknadsprissättning och en kortare tidshorisont (kortare än ett år).

Steg tre utgör grunden för ett beslutsförslag om strategisk allokering.

Beslutsförslaget om strategisk allokering ska innehålla:

- Hur valutareserven ska
 - fördelas på olika valutor,
 - fördelas på olika tillgångsslag, och
 - exponeras avseende ränterisk (modifierad duration) per valuta.
- Hur stor guldreserven ska vara (i vikt räknat).
- Överväganden om valutasäkring, storlek på valutasäkring, hur den fördelas på olika valutor, samt hur den ska upprätthållas (se vidare avsnitt 4.5 nedan).
- Hur hållbarhet har beaktats (se vidare avsnitt 4.6 nedan).
- Hur risken i den strategiska allokeringen har bedömts enligt Riksbankens Finansiella riskpolicy och riksbankslagen.
- Eventuella taktiska mandat, inklusive tillämpliga limiter.
- Rebalanseringsfrekvens (se vidare avsnitt 4.7 nedan).
- Hur beslutet ska genomföras samt eventuell genomförandetid.
- Övrigt enligt direktionens anvisningar eller som bedöms vara relevant.

Syftet med ett taktiskt mandat är att skapa möjlighet för att öka intjäningen samt att upprätthålla marknadskunskap och operativ beredskap.

I förslaget till beslut ska det framgå vilken avkastning och risk som den strategiska allokeringen förväntas resultera i. Det ska även framgå hur stor avkastningen och risken blir på olika tidshorisonter. Avkastningen och risken ska framgå både i ett balansräkningsperspektiv (netto totalavkastning) och för guld- och valutareserven separat (brutto totalavkastning). Detta kan beskrivas genom kvantitativa mått och scenariobaserade stresstester.

4.5 Valutasäkring av guld- och valutareserven

Valutaexponeringen i valutareserven kan minskas genom valutasäkring. Valutasäkring påverkar risk, avkastning och beredskap och utgör en faktor i den avvägning som ska göras enligt principerna för förvaltning av guld- och valutareserven. Beslut om valutasäkring ska fattas av direktionen som en del av det strategiska allokeringsbeslutet.⁷

4.6 Hållbarhet

Beredningen av beslut om strategisk allokering ska utgå från de principer om hållbarhet som anges i Riksbankens Hållbarhetspolicy. I tillgångsförvaltningen ska bland annat hållbarhetsrelaterade finansiella risker identifieras, analyseras och hanteras samt valutareservens koldioxidavtryck följas upp och redovisas.

Ett beslut om strategisk allokering av guld- och valutareserven ska tillämpa följande principer om hållbarhet, om inte annat framgår av beslutet.

- Investeringar ska som utgångspunkt ske i länder som har undertecknat Parisavtalet och där dessa länder fullföljer detta avtal. Investeringar får dock alltid göras i statsobligationer utgivna av de länder som bedöms nödvändiga för att uppfylla Riksbankens beredskapsbehov (oaktat om dessa länder undertecknat Parisavtalet).
- Vid investeringar i obligationer som ges ut av delstater, provinser eller motsvarande administrativa områden får endast sådana emittenter väljas vars koldioxidintensitet inte överstiger landets genomsnittliga koldioxidintensitet.
- Investeringar får göras i hållbara obligationer⁸ om det bedöms vara förenligt med den avvägning mellan beredskap, avkastning, risk och hållbarhet som gäller för den strategiska allokeringen.

⁷ Beslut om att valutasäkra en del av valutareserven, 2023-09-19 (dnr 2023-00863).

⁸ Med hållbara obligationer avses gröna och andra hållbara obligationer enligt ICMA-standard. Med ICMA menas "International Capital Market Association".

Vidare ska Riksbanken följa upp och rapportera koldioxidrelaterade mått enligt Eurosystemets standard för centralbanker.

4.7 Rebalansering

En investeringsportföljs sammansättning förändras över tid, både på grund av marknadsrörelser och för att löptiderna i innehaven minskar. Den behöver därför justeras med viss regelbundenhet för att återställas till dess ursprungliga fördelning (så kallad rebalansering). Ett beslut om strategisk allokering av guld- och valutareserven ska rebalanseras enligt följande principer, om inte annat framgår av beslutet:

- Rebalansering ska ske regelbundet till de beslutade värdena i den strategiska allokeringen.
- Under perioden mellan olika rebalanseringstillfällen tillåts avvikelser i valutafördelning, tillgångsfördelning och ränterisk till följd av marknadsrörelser och att löptiderna successivt minskar.

4.8 Uppföljning och rapportering

Avdelningschefen för avdelningen för marknader ansvarar för att löpande följa upp avkastning och risk för guld- och valutareserven samt regelefterlevnad i förvaltningen. Uppföljningen ska rapporteras till direktionen månads- och tertiälvis.

Rapporteringen ska ske för guld- och valutareserven som helhet inklusive en särskild redovisning av hur det taktiska mandat som direktionen har delegerat till avdelningen för marknader använts. Det taktiska mandatet ska utvärderas genom att jämföra avkastning och risk för guld- och valutareserven med tillämpligt jämförelseindex.

Tertiälvis ska rapporteringen även inkludera en jämförelse av avkastning och risk i guld- och valutareserven med de antaganden som låg till grund för beslutad strategisk allokering. Rapporteringen ska redovisa hur annan duration, andra tillgångar än statsobligationer och andra valutor än beredskapsvalutorna har bidragit till avkastning och risk i den strategiska allokeringen. Detta ska ske genom att jämföra avkastning och risk i den strategiska allokeringen med en sammansättning som består av statsobligationer i beredskapsvalutorna.

4.9 Överträdelser

Överträdelse av reglerna i Bilaga till Investeringspolicy för guld- och valutareserven ska rapporteras av avdelningschefen för avdelningen för marknader enligt Riksbankens finansiella riskpolicy.

5 Förbud mot monetär finansiering

I riksbankslagen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) finns ett förbud mot så kallad monetär finansiering. Förbudet innebär att Riksbanken bland annat inte får lämna krediter till EU:s institutioner och andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i medlemsstaterna. Riksbanken får inte heller förvärva skuldförbindelser på den så kallade primärmarknaden från dessa.⁹ Förbudets närmare innebörd preciseras i en förordning som också anger vissa undantag.¹⁰ Exempelvis är det tillåtet för Riksbanken att köpa vissa värdepapper på primärmarknaden från vissa aktörer i en annan medlemsstat, om köpet görs enbart i syfte att förvalta valutareserven.

Förbudet mot monetär finansiering ska beaktas vid alla investeringar inom guld- och valutareserven.

6 Upplåning av utländsk valuta av Riksgälden

Direktionen får besluta om upplåning i utländsk valuta till valutareserven.¹¹ Om direktionen beslutar om upplåning ska Riksgälden ta upp lån till staten i detta syfte.¹² Riksbanken och Riksgälden har ingått en överenskommelse som lägger fast formerna för myndigheternas samarbete när det gäller upplåning till valutareserven.^{13 14}

7 Efterlevnad

Avdelningschefen för avdelningen för marknader ansvarar för att denna policy efterlevs genom att kontrollera att underlag om beslut för strategisk allokering samt uppföljning och rapportering är i enlighet med den här policyn.

⁹ Se 1 kap. 6 § riksbankslagen samt artikel 123 i fördraget om Europeiska Unionens funktionssätt.

¹⁰ Se artikel 2.2 i Rådets förordning (EG) nr 3603/93.

¹¹ Se 10 kap. 2 och 3 §§ riksbankslagen.

¹² Se 10 kap. 4 § riksbankslagen.

¹³ Överenskommelse om samarbete avseende upplåning till Riksbankens valutareserv, 2024-02-01 (dnr 2024-00188).

¹⁴ Avdelningen för marknader ansvarar enligt avsnitt 5.2.1 i Sveriges riksbanks arbetsordning för beredningen av upplåning i utländsk valuta till Riksbankens valutareserv m.m.

8 Ikraftträdande

Denna policy träder i kraft den 1 januari 2026 och ersätter tidigare beslutad Investeringspolicy för guld- och valutareserven (dnr 2025-00202).

BILAGA TILL INVESTERINGSPOLICY FÖR GULD- OCH VALUTARESERVEN

BESLUTSDATUM: 2025-12-03
BESLUT AV: Direktionen
ANSVARIG AVDELNING: Avdelningen för marknader
FÖRVALTNINGSANSVARIG: Avdelningschefen för avdelningen för marknader
DIARIENUMMER: 2025-01239
HANTERINGSKLASS: Ö P P E N

Bilaga till Investeringspolicy för guld- och valutareserven

Inledning

Denna bilaga innehåller placeringsregler och kreditlimiter som kompletterar Riksbankens Investeringspolicy för guld- och valutareserven. Kreditlimiterna gäller för förvaltningen av guld- och valutareserven, inklusive de transaktioner som görs för att valutasäkra delar av valutareserven.

Placeringsregler

Detta avsnitt innehåller de grundläggande principerna för vilka placeringar (investeringar) som är tillåtna.

Investeringar får endast göras där tillgångsslag, instrumenttyp, valuta, land, emittent, eller motpart har beretts och godkänts i enlighet med Riksbankens regel för ansökningsförfarande.

För att en instrumenttyp ska kunna bli godkänd enligt Riksbankens regel för ansökningsförfarande ska det finnas etablerade metoder för värdering och riskmätning. Instrumenttypen ska även kunna bokföras enligt de redovisningsprinciper som anges i riksbankslagen.

Investeringar ska vara i enlighet med de övergripande bestämmelserna om målen och principerna för förvaltningen enligt 9 kap. riksbankslagen.

Tillåtna länder

Investeringar får endast göras i länder som ingår i OECD.

Tillåtna valutor

Investeringar får endast göras i OECD-länders valutor.

Tillåtna tillgångsslag

Investeringar får som utgångspunkt göras i följande tillgångar och finansiella instrument:

- Utländsk valuta (inklusive kassabehållning¹)
- Utländska statspapper
- Andra lätt omsättningsbara skuldebrev i utländsk valuta
- Guld, samt
- Rättigheter och skyldigheter som anknyter till nämnda tillgångar (till exempel derivat och repor)

Andra tillgångar och finansiella instrument förutsätter beredning och godkännande i enlighet med Riksbankens regel för ansökningsförfarande.

Tillåtna emittenter

- Emittenter ska ha legal hemvist (säte) i ett godkänt land.
- Emittent av räntebärande värdepapper, utom de stater och statsgaranterade emittenter som ingår i beslut om strategisk allokering, ska ha ett externt kreditbetyg som uppgår till minst A- eller motsvarande. Kravet på externt kreditbetyg på emittenten kan också uppfyllas genom att emittentens förpliktelser garanteras av en annan part som har ett sådant kreditbetyg. En sådan garanti ska vara utformad på ett sätt som gör att kreditrisken inte bedöms vara större än vid en direkt exponering mot garantigivaren (exempelvis genom att garantin är begränsad).

Tillåtna motparter

- Motparter, de parter som Riksbanken ingår avtal med, ska ha legal hemvist i ett godkänt land.
- Motparter ska ha ett externt kreditbetyg som uppgår till minst BBB- eller motsvarande. Denna regel gäller inte för följande motparter: BIS, ECB, US Federal Reserve, och Bundesbank.

¹ Kassabehållning avser insättningar och banktillgodohavanden inklusive deposits.

- Motparter ska ha ett externt kreditbetyg som uppgår till minst A- eller motsvarande om motparten:
 - hanterar betalningar för Riksbankens räkning,
 - används för clearing av börshandlade och börsnoterade derivat för Riksbankens räkning,
 - utför värdepappersutlåning för Riksbankens räkning,
 - är depåbank, det vill säga förvarar värdepapper för Riksbankens räkning.

Denna regel gäller inte för följande motparter: BIS, ECB, US Federal Reserve, och Bundesbank.

- Kravet på externt kreditbetyg på motparten kan också uppfyllas genom att en motparts förpliktelser garanteras av en annan part som har ett sådant kreditbetyg. En sådan garanti ska vara utformad på ett sätt som gör att kreditrisken inte bedöms vara större än vid en direkt exponering mot garantigivaren (t.ex. genom att garantin är begränsad). För köp och försäljning av värdepapper med likvid mot leverans kan kravet på externt kreditbetyg på motparten också uppfyllas genom att motpartens moderbolag uppfyller detta krav.
- Motparter som bedriver värdepappersrörelse ska stå under betryggande tillsyn av myndighet eller annat behörigt organ i hemlandet. Med betryggande tillsyn menas att en behörig myndighet eller behörigt organ utfärdar särskilda auktorisationer för tillsynsobjekten enligt fastlagda lämplighetskriterier och sedan kontinuerligt övervakar såväl tillsynsobjektens finansiella ställning som upprätthållandet av dessa tillståndskriterier (i förekommande fall på gruppnivå). Denna bestämmelse gäller inte för följande: nationella centralbanker, och centrala motparter för derivathandel ("CCP")².
- Värdepapper som förvaras hos en depåbank ska förvaras på ett sådant sätt att Riksbanken har separationsrätt till värdepapperna enligt tillämplig konkurslagstiftning vid depåbankens eventuella konkurs. Värdepapper får förvaras på värdepapperskonton som används för fler kunder, så kallade poolade kundkonton eller omnibuskonton.
- Vid värdepappersförvaring hos Riksbankens depåbanker och korrespondentbanker ska krediter generellt sett inte förekomma. Dock får krediter förekomma i begränsad omfattning om krediten syftar till att

² Central counterparty (clearing house) (CCP).

underlätta administrationen av finansiella transaktioner hos Riksbankens depåbanker och korrespondentbanker.

- Förvaring av Riksbankens värdepappersinnehav ska alltid vara fördelade på minst två depåbanker på så sätt att Riksbanken vid var tid kan utföra sina lagstadgade uppgifter och åtaganden. I
- Kreditrisker i samband med repotransaktioner ska begränsas genom att värdepapper som omfattas av transaktionerna ska vara godkända för investering i förvaltningen av guld- och valutareserven.
- I de fall värdepappersutlåning utförs av en motpart för Riksbankens räkning, så kallad lending agent, ska kreditrisken begränsas genom att lending agent minst måste ha ett kreditbetyg motsvarande A-. Låntagaren av värdepapperet och motparten för återinvestering ska ha ett kreditbetyg på minst motsvarande BBB-. Kreditrisken ska även begränsas genom krav på säkerhet i form av tillgångar som är godkända som säkerhet för investering i förvaltningen av guld- och valutareserven.
- Avsaknad av kreditbetyg kan accepteras för en låntagare eller motpart för återinvestering om lending agent kan ge Riksbanken en gällande skadelöshetsgaranti.

Inskränkningar för kreditinstitut och svenska företag som står under Finansinspektionens tillsyn

- Riksbanken ska inte ha någon icke-säkerställd exponering mot svenska kreditinstitut (för undantag se nedan). Av detta följer att de svenska kreditinstitut som står under Finansinspektionens tillsyn inte kan vara motpart i derivatkontrakt som ställs ut av annan aktör än en auktoriserad marknadsplats. De kan heller inte vara mottagare av inlåning.
- Kreditinstitut som står under tillsyn av Finansinspektionen är dock tillåtna som motparter i FX-transaktioner.

Kreditlimiter

Mätning av kreditlimiter

För kreditrisk ska avsnitt 5.2 i Finansiell riskpolicy gälla. Detaljer som gäller begränsningar för exponering mot kreditrisk ska tillämpas enligt Regel för mätning av kreditrisk som riskchefen beslutar.

FINANSIELL RISKPOLICY

BESLUTSDATUM: 2025-12-03
BESLUT AV: Direktionen
ANSVARIG AVDELNING: Riskavdelningen
FÖRVALTNINGSANSVARIG: Riskchef
DIARIENUMMER: 2025-01405
HANTERINGSKLASS: ÖPPEN

Finansiell riskpolicy

Innehåll och syfte

Den här policyn innehåller de principer som är styrande för att hantera de finansiella risker som uppstår i förvaltningen av Riksbankens finansiella tillgångar. Syftet med policyn är att fastställa riktlinjer för riskhanteringen inom tillgångsförvaltningen som direktionen ska besluta om enligt 9 kap. 2 § lagen (2022:1568) om Sveriges riksbank (riksbankslagen). Ytterligare riktlinjer för tillgångsförvaltningen finns i Riksbankens investeringspolicy för guld- och valutareserven.

Målgrupp

Målgruppen är de medarbetare som har direkt eller indirekt koppling till förvaltningen av Riksbankens finansiella tillgångar.

Innehållsförteckning

Finansiell riskpolicy	1
Finansiell riskpolicy	1
Innehåll och syfte	1
Målgrupp	1
1 Inledning	3
1.1 Bakomliggande regelverk	3
1.2 Definitioner	3
2 Roller och ansvar	4
3 Grundläggande principer och riktlinjer för riskhantering i förvaltningen	5
4 Riskhantering	6
5 Riksbankens risktolerans	6
6 Efterlevnad	8
7 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser	8

1 Inledning

Av riksbankslagen framgår vilken verksamhet som Riksbanken får bedriva och vilka befogenheter som Riksbanken har. Riksbankslagen innehåller bestämmelser om Riksbankens tillgångsförvaltning. Enligt 9 kap. 1 § riksbankslagen ska Riksbanken förvalta sina tillgångar i syfte att kunna fullgöra sina uppgifter och befogenheter, samt generera tillräcklig avkastning för att finansiera sin verksamhet. Tillgångarna ska förvaltas med låg risk och med beaktande av Riksbankens ställning som centralbank och syftet med tillgångsinnehavet. Vid förvaltningen ska särskild vikt fästas vid hur en hållbar utveckling kan främjas utan att det gör avkall på kraven i föregående meningar.

Riksbankens balansräkning återspeglar den verksamhet som Riksbanken bedriver. Den del av balansräkningen som huvudsakligen är förknippad med finansiellt risktagande utgörs av Riksbankens tillgångar¹.

Enligt 9 kap. 2 § riksbankslagen ska direktionen besluta om riktlinjer för tillgångsförvaltningen. Dessa riktlinjer utformas inom de ramar som följer av 9 kap. 1 § riksbankslagen. Denna policy innehåller riktlinjer för riskhantering och kontroller i samband med förvaltning av Riksbankens finansiella tillgångar.

1.1 Bakomliggande regelverk

Följande bakomliggande regelverk styr Riksbankens arbete med finansiella risker.

- Lagen (2022:1568) om Sveriges riksbank (riksbankslagen)
- Sveriges riksbanks arbetsordning

1.2 Definitioner

I denna policy används följande definitioner.

Risk: osäkerhet om framtida händelser och deras effekter på Riksbankens finansiella ställning, verksamhet eller anseende.

Finansiella risker: kredit-, likviditets- och marknadsrisk.

Kreditrisk: risken för förlust på grund av att en motpart eller emittent inte fullgör sina finansiella förpliktelser. Kreditrisken delas upp i emittent-, motparts- och avvecklingsrisk.

Likviditetsrisk: risken för att Riksbanken inte kan avyttra tillgångar i tid eller endast till ett väsentligt reducerat pris. En tillgångs likviditet (omsättningsbarhet) har två komponenter. Dels den tid som krävs för att avyttra tillgången (realiserbarhet), dels en försäljningspåverkan på tillgångens marknadspris (marknadslikviditet). Hög marknadslikviditet betyder att en enskild försäljning har liten påverkan på marknadspriset. En tillgång med god omsättningsbarhet har både kort realiserbarhet och hög marknadslikviditet.

¹ Till balansräkningen hör också Riksbankens skulder samt posterna eget kapital och riskavsättningar. Riksbanken får i skällig utsträckning göra finansiella avsättningar (riskavsättningar) i enlighet med Europeiska centralbankens (ECB) riktlinjer, 8 kap. 11 § riksbankslagen.

Marknadsrisk: risken för värdeminskning i finansiella instrument, kassabehållning och guld till följd av förändringar i marknadspriser. Marknadsrisken delas upp i valutarisk, ränterisk och guldprisrisk.

Valutareserv: utländsk valuta och tillgångar i utländsk valuta som Riksbanken ska inneha enligt 10 kap. 1 § riksbankslagen.

Guldreserv: tillgångar i guld som Riksbanken har för att kunna fullgöra sina uppgifter och befogenheter.

Hantering av finansiella risker: att identifiera, mäta, följa upp och rapportera riskerna.

Ekonomiskt kapital: de finansiella resurser som Riksbanken behöver ha till sitt förfogande för att absorbera finansiella förluster som kan uppstå med en viss sannolikhet över en given tidshorisont.

2 Roller och ansvar

Direktionen beslutar om riktlinjer för Riksbankens tillgångsförvaltning² och beslutar i övriga ärenden avseende tillgångsförvaltningen som är av principiell karaktär eller större betydelse³.

Avdelningscheferna ansvarar för att

- de finansiella risker som följer av den egna avdelningens verksamhet kontinuerligt identifieras, mäts, följs upp och rapporteras till direktionen, Riksbankens ledningsgrupp samt riskchefen
- överträdelser av limiter och interna regler skyndsamt rapporteras till den som fastställt dem
- Riksbankens verksamheter rapporterar sina finansiella risker till direktionen minst varje tertiäl.

Avdelningschefen för Avdelningen för marknader (AFM) ansvarar för att löpande kontrollera och värdera risker och avkastning. Avdelningschefen för AFM ansvarar vidare för att

- bereda direktionens principiella beslut beträffande förvaltningen av finansiella tillgångar och skulder som ingår i Riksbankens guld- och valutareserv, samt
- bereda och genomföra förvaltningen av finansiella tillgångar och skulder som ingår i Riksbankens guld- och valutareserv enligt direktionens policyer, regler och beslut.
- upprätta regler om vilka säkerheter Riksbanken ska godta vid intradagsutlåning i RIX och i den penningpolitiska utlåningen.

Riskchefen ansvarar för en oberoende kontroll och rapportering av Riksbankens finansiella risker. I detta ingår att

- besluta om metoden för värdering av finansiella tillgångar

² 9 kap. 2 § riksbankslagen.

³ 7 kap. 8 § första stycket 4 riksbankslagen.

- besluta om metoden för beräkning, värdering och konsolidering, det vill säga hur de olika riskerna sammanställs, av de finansiella riskerna
- tertialvis rapportera sin bedömning av Riksbankens finansiella risker till direktionen
- besluta om rutin för rapportering av limitöverträdelser
- minst varje år lämna förslag till revidering av den här policyn, informera berörda enheter om direktionens beslut samt se till att besluten och policyn, hålls samlade och lätt tillgängliga.

3 Grundläggande principer för riskhantering i förvaltningen

Förvaltningen av Riksbankens finansiella tillgångar ska vara förenlig med 9 kap. 1 § riksbankslagen och bedrivas effektivt.

Förvaltningen av Riksbankens finansiella tillgångar får utföras av Riksbanken själv, eller av någon annan institution (extern förvaltare) under förutsättning att denne godkänns i Riksbankens process för ansökningsförfarande och åtar sig att följa de regelverk som gäller för tillgångsförvaltningen.

Transaktioner och affärsrelationer ska dokumenteras på det sätt och i den form som är praxis på respektive marknad. Ansvarsförhållandet mellan parterna ska vara rimligt avvägt sett till Riksbankens ställning som centralbank och dokumentationen ska bedömas fungera enligt svensk rätt.

3.1 Principer för den riskhantering som gäller guld- och valutareserven

- Guld- och valutareserven utgör en del av Riksbankens finansiella tillgångar och dess sammansättning ska återspegla Riksbankens uppgifter och befogenheter. Förvaltningen av guld- och valutareserven ska utgå från de principer som beskrivs i Riksbankens Investeringspolicy för guld- och valutareserven som avdelningschefen för AFM ansvarar för.

3.2 Principer för den riskhantering som gäller värdepapper i svenska kronor

- Riksbankens innehav av värdepapper i svenska kronor ska utgöras av värdepapper som Riksbanken köper och hanterar inom ramen för direktionens policybeslut.
- Direktionen beslutar (inom ramen för policybeslut) om maximalt tillåtet innehav, tillåtna transaktioner och riskhantering av portföljen. Transaktioner i företagsobligationer är också tillåtna om de sker för att hantera företagshändelser reglerade i obligationsvillkoren, så kallade Corporate actions och andra av obligationsvillkoren tvingande händelser.
- Beslut om väsentliga förändringar av innehaven i Riksbankens värdepappersportfölj i svenska kronor ska beredas av de avdelningar som berörs av de penningpolitiska besluten. I beredning ska hänsyn tas till de totala finansiella riskerna på Riksbankens balansräkning.

4 Riskhantering

Syftet med att hantera Riksbankens finansiella risker är att begränsa förluster som gäller finansiella tillgångar så att Riksbanken alltid kan utföra sina uppgifter och befogenheter⁴. Baselkommitténs principer ska vara vägledande för hur Riksbanken hanterar och begränsar finansiella risker.⁵

Samtliga finansiella risker ska kvantifieras med hjälp av de mått som är mest lämpade för varje risktyp. Riskchefen ansvarar för att principerna för dessa mått definieras i en *Regel för mätning av marknadsrisk*, en *Regel för mätning av kreditrisk* och en *Regel för mätning av likviditetsrisk*.

Stresstester och scenarioanalyser ska användas för att identifiera områden med hög risk och koncentrationsrisker, samt för att utvärdera kombinerade effekter av finansiell stress.

Limiter ska i tillämpliga fall användas för att begränsa de finansiella riskerna. Limiter och vem som beslutar om sådana ska framgå av Riksbankens Investeringspolicy för guld- och valutareserven. Riskchefen ansvarar för metoderna för att beräkna limiter och begränsningar som definieras i *Regel för mätning av marknadsrisk*, *Regel för mätning av kreditrisk* och *Regel för mätning av likviditetsrisk*.

För beslut som påverkar Riksbankens finansiella tillgångar och bereds av en avdelning ska konsekvenserna för balansräkningens avkastning och risk utredas, och dessa konsekvenser ska utgöra en del av underlaget för direktionens beslut. Detta gäller när beslutet innebär en väsentlig förändring av balansräkningen.

För beslut som innebär en förändring i förvaltningen av Riksbankens tillgångar och skulder ska ett ansökningsförfarande genomföras. En förändring i förvaltningen kan exempelvis avse ett nytt tillgångsslag, en ny valuta, en ny instrumenttyp, ett nytt land, en ny emittent, en ny motpart, en ny extern förvaltare eller en kombination av dessa. Formerna för ansökan beslutas av chefen för AFM och ska framgå i en *Regel för ansökningsförfarande*.

5 Riksbankens risktolerans

Riksbanken ska i första hand använda sina tillgångar för att fullgöra sina uppgifter och befogenheter och i andra hand för att finansiera sin verksamhet. Tillgångarna ska förvaltas med låg risk och med beaktande av Riksbankens ställning som centralbank och syftet med tillgångsinnehavet.

- 5.1 Tillgångssammansättningen definierar Riksbankens finansiella risktolerans som fastställs av direktionen genom beslut om följande:

⁴ 9 kap. 1 § riksbankslagen.

⁵ Se Basel Committee on Banking Supervision, (2025), "The Basel Framework".

- Duration för Riksbankens tillgångar, alltså
 - hur kassaflöde och löptid för Riksbankens olika tillgångar är fördelade.
- Tillgångarnas valutafördelning och grad av valutaexponering.
- Tillgångarnas exponering mot kreditrisk, alltså
 - hur olika tillgångsslag, emittenter och motparter är fördelade över kreditbetyg.
- Tillgångarnas exponering mot likviditetsrisk, alltså
 - hur lång tid det tar att förändra eller avyttra tillgångar, och till vilken kostnad detta sker.

5.2 Riksbankens direktion beslutar om en risktolerans som uttrycks som den totala finansiella förlusten, uttryckt i svenska kronor, som inte får överskridas under ett år. Detta mått utgör även den sammantagna risklimit som förvaltningen av Riksbankens tillgångar inte får överskrida.

- Riksbankens totala finansiella risk ska delas upp i marknadsrisk, kreditrisk och likviditetsrisk. Den sammansättning av tillgångar som direktionen beslutar ska ha följande övergripande limiter för Riksbankens finansiella risk:
 - Förluster för Riksbankens tillgångar som beror på marknadsrisk ska begränsas till 75 miljarder kronor.
 - Förluster för Riksbankens tillgångar som beror på kreditrisk ska begränsas till 3,7 miljarder kronor.
 - Den totala kreditrisken omfattar emittentrisk, kreditrisk och avvecklingsrisk och ska beräknas enligt *Regel för mätning av kreditrisk* som riskchefen ansvarar för.
 - *Regel för mätning av kreditrisk* ska innehålla regler som syftar till att begränsa exponering mot kreditrisk som uppstår mellan Riksbanken och dess motparter, samt i avveckling av transaktioner. Sådana begränsningar ska beräknas enligt *Regel för mätning av kreditrisk*. Dessa ska föras upp i förteckningar av godkända emittenter och motparter som förvaltas av AFM. Avvikelse mot begränsningarna ska rapporteras till riskchefen.
 - Likviditetsrisken ska begränsas så att tillgångar som hålls i ett beredskapssyfte ska kunna omsättas snabbt. De närmare detaljerna beslutas av direktionen genom tillgångssammansättningen.
- Avdelningschefen för AFM ska informera direktionen när det föreligger risk för limitbrott. Om någon av de övergripande risklimiterna överskrids ska avdelningschefen för AFM omgående informera direktionen.

5.3 Direktionen fattar minst ett beslut varje år om sammansättningen guld- och valutareserven och därigenom de risklimiter som ska gälla för guld- och valutareserven i processen för den strategiska allokeringen.

- Direktionens beslut om sammansättningen av guld- och valutareserven utgör exponeringslimiter i förvaltningen av guld- och valutareserven.

Dessa limiter ska anges enligt de egenskaper som beskrivs i punkt 5.1 och dokumenteras i Riksbankens Investeringspolicy för guld- och valutareserven, eller bilaga därtill.

- Beslut om strategisk allokering ska beredas enligt Riksbankens Investeringspolicy för guld- och valutareserven. AFM ansvarar för att ta fram ett underlag för beslut om strategisk allokering. Underlaget ska bland annat utmynna i exponeringslimiter för sammansättningen av guld- och valutareserven enligt punkt 5.1.
- För att ta hänsyn till den praktiska förvaltningen av valutareserven tillåts riskavvikelser mellan valutareserven och det riktmärke⁶ som beslutats av direktionen. Marknadsrisken för den faktiska valutareserven och riktmärket ska mätas enligt *Regel för mätning av marknadsrisk* och ska i genomsnitt vara samma. Tillfälliga avvikelser som håller sig inom tre standardavvikelser är tillåtna.

6 Efterlevnad

Berörda avdelningschefer ansvarar för att den här policyn genomförs och efterlevs inom deras respektive avdelning. Riskavdelningen ansvarar för att följa upp efterlevnaden och att rapportera denna till direktionen.

7 Ikraftträdande

Denna policy träder i kraft den 2026-01-01 och ersätter tidigare beslutad policy (dnr 2025–00196).

⁶ Det vill säga strategisk allokering samt eventuella taktiskt mandat enligt underlag för strategiskt beslut.